

ת"פ 27444/01/14 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות ש"י נגד אייל ברהום, מתן דיין, שמואל (שמוליק) כהן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 27444-01-14 מדינת ישראל נ' ברהום

בפני בעניין:	כבוד השופט אילן סלע מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות ש"י נגד 1. אייל ברהום ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן עמי 2. מתן דיין ע"י ב"כ עו"ד מיטל סחראי 3. שמואל (שמוליק) כהן ע"י ב"כ עו"ד זכריה שינקולבסקי
הנאשמים	

גזר דין

העבירות ונסיבות ביצוען

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן. נאשם 1 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; נאשם 2 בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; ונאשם 3 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק ובעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 13.08.11 בצהריים בילו הנאשמים בקאנטרי במעלה אדומים. במהלך הבילוי נאשם 1 ונאשם 2 שיחקו ביניהם והשליכו זה לעבר רעהו פלחי אבטיח. אחד הפלחים פגע בחברתו של נאשם 1, והיא עזבה ופנתה לשירותי הנשים. נאשם 1 הלך בעקבותיה עד למבואה של מלתחות הנשים. אחת הנשים ששהו באותה עת במלתחות, צעקה על נאשם 1, וזה עזב את המקום. בשלב זה, ניגש מר ר א (להלן: המתלונן) לנאשם 1 וביקש ממנו להתנצל, והוא עשה כדבריו. אז, הגיע נאשם 2 וזרק סיגריה בוערת לעבר המתלונן, התקרב אליו והכה אותו במשקפיו שנפלו.

3. השוטר א פ שהוזעק למקום, הבחין בנאשמים 1 ו-2 ליד מלתחות הנשים, כשהם תחת השפעת אלכוהול, והוא ביקש מהם לעזוב את המקום. בתגובה, נאשמים 1 ו-2 החלו להתפרע, והשוטר הצמיד אותם בכוח לפינה. אז הגיע נאשם 3 וניסה לשחרר את אחיזת השוטר מאחד הנאשמים, ובין היתר הוא היכה את השוטר בפניו. בהמשך, נאשם 2 ניגש אל השוטר פ הצמיד את ראשו לראש השוטר ואמר לו "יחכו לך עוד בירושלים, אדאג שהעו"ד שלי יזיין אותך".

4. במקום הגיעה תגבורת של שוטרים והשוטר פ הודיע לנאשמים על מעצרם. בתגובה, החלו שלושת הנאשמים להשתולל ולדחוף את השוטרים שנאלצו להשתמש בגז פלפל נגד הנאשמים לצורך מעצרם. קצין המשטרה מוטי דגן הודיע לנאשם 2 שהוא עצור ואז נאשמים 1 ו-3 דחפו אותו ובעטו בו. בדרכם לניידת, צעקו שלושת הנאשמים, כל אחד בנפרד, "בני זונות, אני אזיין את השוטרים".

תסקירי שירות המבחן

נתבקשו תסקירי שירות המבחן בעניינם של כל אחד מהנאשמים. בתסקירים נסקרו נסיבות חייהם של הנאשמים.

5. נאשם 1 התמודד עם קשיים מגיל צעיר, נשר מבית הספר בשל שימוש בסמים ובהמשך ניהל אורח חיים עברייני וריצה 3 עונשי מאסר כל אחד למשך מספר חודשים. מאז האירוע, הוא נישא פעמיים והוא מגדל שני ילדים לצד ילד נוסף של אשתו מנישואיה הראשונים. קצינת המבחן ציינה כי נאשם 1 לוקח אחריות על מעשיו, גילה אמפטיה לנפגעים ממעשיו ואת רצונו לשנות את אורחות חייו והוא אכן משתתף בהליך טיפולי. בשולי התסקיר היא באה בהמלצה לעונש של"צ בהיקף של 200 שעות לצד ענישה מותנית צופת עתיד וצו מבחן.

6. באשר לנאשם 2 ציינה קצינת המבחן כי הוא מגלה הבנה להתנהלותו באירוע אך בד בבד מצמצם את חלקו ומעורבותו בו. קצינת המבחן ציינה כי הוא טרם גיבש דפוסי התנהגות מתונים ושקולים אך הוא עבר כברת דרך ארוכה ומשמעותית וכיום הוא מגלה אחריות ונמנע ממעורבות בפלילים, בפרט נוכחות מחויבותו המשפחתית. כיום נאשם 2 מאמץ התנהלות נורמטיבית והתנתק מקשריו השליליים ובכלל זה ניתק קשריו עם נאשמים 1 ו-3. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה לשקול לבטל את הרשעתו, זאת על מנת למנוע פגיעה בהעסקתו ב"מכון התקנים" בשירות המדינה. היא המליצה על שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות לצד התחייבות להימנע מעבירה, כגורם מרתיע צופה פני עתיד.

7. נאשם 3, כפי שעולה מהתסקיר, קיבל אחריות על ביצוע העבירות בהן הורשע והביע חרטה כנה על מעשיו. קצינת המבחן ציינה כי מדובר באדם המתפקד מתוך עולם ערכים נורמטיבי, שביצוע העבירה איננו מאפיין את התנהלותו ומהלך חייו. היא המליצה להימנע מהרשעתו ולהשית עליו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיעוני הצדדים

8. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על כך שמדובר באירוע מתמשך, במסגרתו הנאשמים התנהגו באופן בריוני ואלים כלפי שוטרים שביצעו את תפקידם נאמנה. נאשם 2 גם פגע באזרח, עליו זרק סיגריה בוערת והכהו בפניו. בכך פגעו הנאשמים בשלטון החוק ובסדר הציבורי ובזכותם של המתלוננים לשלמות גופם.

9. בנסיבות אלו גם נטען אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעתם של נאשמים 2 ו-3, ומה גם שלא מתקיימים התנאים שנקבעו לכך בהלכת **כתב** (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 342

1997)). האינטרס הציבורי אינו מאפשר הימנעות מהרשעה בעבירות מסוג זה, ולא ניתן להצביע על נזק קונקרטי, לא ביחס לנאשם 2 אשר ממילא הורשע כבר בעברו והעובדה כי כיום הוא עובד בשירות המדינה, ולא ביחס לנאשם 3 שלא הוכח לגביו נזק קונקרטי.

10. ב"כ המאשימה הצביעה על עברו הפלילי המכביד של נאשם 1; על עברו הפלילי של נאשם 2 והעובדה שקיבל רק אחריות חלקית למעשיו וצמצם את חלקו; על העובדה שנאשם 3 אינו עובר הליך טיפולי. היא הוסיפה כי יש להביא בחשבון לצד שיקולי השיקום של הנאשמים את הצורך בהרתעתם של הנאשמים ובהרתעת הרבים.

11. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל, והיא עתרה לעונש של 3 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ביחס לנאשם 1; עבודות שירות ברף העליון, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ביחס לנאשם 2; ועבודות שירות ברף העליון, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ביחס לנאשם 3.

מנגד טענו ב"כ הנאשמים לזכותם של הנאשמים ולימדו עליהם סנגוריה.

12. ב"כ נאשם 1 ציין כי נאשם 1 קיבל אחריות על מעשיו כבר בראשית ההליך, ורק משיקוליה של המאשימה ההליך התארך וגרם לו עינוי דין. נאשם 1 הורשע רק בעבירה של הפרעה לשוטר והתנגדות למעצר, ואף שאין להקל ראש בעבירות אלו, אין מדובר בעבירות אלימות או עבירות חמורות אחרות. הוא ציין את נסיבות חייו הלא פשוטות והשיקום שעבר, התסקיר החיובי ונטילת האחריות. אכן, יש לנאשם עבר פלילי לא קל, אך כיום, הוא מצוי במקום אחר, נשוי ומטפל בילדיו הקטנים. לדבריו, הרף התחתון של הענישה יכול להיות גם מאסר על תנאי או התחייבות בלבד וביקש לגזור את דינו של נאשם 1 ברף התחתון ואף לחרוג ממנו לקולא, לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהסתפק בהתחייבות.

13. ב"כ נאשם 2 שמה גם היא את הדגש על השנים הרבות שחלפו מאז האירוע, ואת השינוי שעבר נאשם 2 בתקופה זו, בה הוא נישא ונולדה לו בת. גם נסיבות חייו לא היו קלות ואלו הביאו אותו להסתבך בפלילים בגיל צעיר, אך מדובר בעבירות שבוצעו לפני זמן רב, וכיום הוא מצוי על דרך המלך וקוצר את פירות עמלו הקשה. נאשם 2 עובד כיום בעבודה מסודרת, ועל כן נתבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו כדי למנוע את הפסקת העסקתו במכון התקנים ולסטות לקולא מהמתחם נוכח שיקולי השיקום.

14. ב"כ נאשם 3 ציין כי נאשם 3 הודה במיוחס לו וציין את התסקיר החיובי בעניינו. לדבריו, גם האינטרס הציבורי מביא למסקנה כי יש לבטל את הרשעתו בשל עבירה שנעברה לפני 6 שנים ועל כן הוא ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 3.

הנאשמים הביעו את צערם על המעשים שעשו.

15. נאשם 1 ציין כי הוא נמצא כיום במקום אחר מהמקום בו היה בעת ביצוע המעשים, וביקש להתחשב בהליך השיקומי שעבר.

16. נאשם 2 ציין כי היה צעיר בעת ביצוע המעשים והיום הוא מבין את חומרתם. לדבריו, הוא עלה על דרך אחרת ומבקש להמשיך בה.

17. נאשם 3 ציין כי מדובר במעידה חד פעמית שלא חזרה על עצמה במשך השנים וציין את הנזק שייגרם לו מהרשעה נוכח עבודתו עם משרד הביטחון.

דין והכרעה

18. לנאשמים כולם מיוחסת עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה שיש בה כדי לפגוע בערכים החברתיים הבסיסיים של הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. נאשם 3 אף פגע פיזית באחד השוטרים ובכך פגע בזכותו לשלמות גופו והחמיר את התנהגותו בפגיעה בסדרי שלטון החוק והמשפט. נאשם 2 תקף אזרח ופגע בזכותו לשלמות גופו. לא ניתן להקל ראש במעשים אלו אשר חומרה יתרה נודעת להם בשל העובדה שעשו את מעשיהם תחת השפעת אלכוהול. לצד זאת, עבירות האלימות של נאשמים 2 ו-3 לא היו ברף הגבוה של האלימות והם לא הותירו נזק גופני במתלוננים.

19. בשים לב לעקרון ההלימה, ובהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, ובענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע נאשם 1 נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר; בעבירות בהן הורשע נאשם 2 משירות לתועלת הציבור לצד מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל; בעבירות בהן הורשע נאשם 3 מסר חודשי מאסר שיכול ויורצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. כל אלו לצד עונשים נלווים של מאסר על תנאי או התחייבות להימנע מביצוע עבירה, וכן קנס ופיצוי למתלונן במקרים המתאימים.

ומכאן לנאשמים.

20. נאשם 1 יליד 1986, כיום כבן 30, נשוי ואב לשני ילדים. עובד כטכנאי מערכות מיגון ואבטחה. בעברו הרשעות בעבירות רבות של תקיפה, איומים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שימוש בכוח למניעת מאסר, עבירות גניבה והחזקת נכס החשוד כגנוב, עבירות סמים ועוד. הוא ריצה 3 תקופות מאסר, כל אחת בת מספר חודשים.

21. נאשם 2, יליד 1989, כיום כבן 28, נשוי ואב לתינוקת. כיום עובד ב"מכון התקנים". בעברו, 2 הרשעות בעבירות סמים, והרשעה בתקיפה בתנאים מחמירים.

22. נאשם 3, יליד 1990, כיום כבן 26, רווק, ללא עבר פלילי כלשהו. עובד בחברת בנייה כמנהל צוות.

23. לצד חומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמים אותה יש לזקוף לחובתם, יש לזקוף לזכותם את הודאתם במיחוס להם ונטילת אחריות על מעשיהם. גם בבית המשפט, במסגרת הטיעונים לעונש, שבו הנאשמים, כל אחד בתורו והביעו חרטה וצער על ביצוע המעשה, כאמור, כל אחד בדרכו שלו. כמו כן, יש להביא בחשבון באופן לא מבוטל את העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני קרוב ל-6 שנים, כשכתב האישום הוגש בשיהוי ניכר בחלוף כשנתיים וחצי מהאירוע. במועד האירוע, הנאשמים היו בראשית חייהם הבוגרים, נאשם 1 בן 25, נאשם 2 בן 22 ונאשם 3 בן 21. כיום כל אחד מהם נמצא במקום אחר לחלוטין בחייו. במהלך כל השנים בהן התנהלו החקירה והמשפט לא נפתחו כנגדם תיקים נוספים.

24. נאשם 1 הוא בעל עבר פלילי משמעותי, בין היתר בעבירות בהן הורשע גם בהליך זה. מאידך, חלקו במקרה זה קטן משל חבריו היות והעבירה בה הורשע היא הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והוא לא הורשע ולא נטען כנגדו כי הוא תקף שוטר או אזרח. נאשם 2 הוא בעל עבר פלילי לא מכביד ובעיקר בעבירות סמים, לצד זאת חלקו באירוע אינו קטן והוא תקף את המתלונן בפניו והשליך לעברו סיגריה בוערת. נאשם 3 תקף שוטר אך לצד זאת הוא נעדר עבר פלילי.

25. שקלול הנתונים מביא למסקנה כי אף אם היה מקום להבחין מעט בין הנאשמים, אם בשל המעשים המיחוסים להם ואם בשל עברם הפלילי, עקרון אחדות הענישה מביא למסקנה כי יש להשית עליהם עונש דומה מבחינת סוגו, ברף התחתון יותר של המתחם, היינו, עונש של שירות לתועלת הציבור, בפרט נוכח הזמן הרב שחלף מאז האירוע ועד הגשת כתב האישום ומאותו מועד ועד היום והשיקום שעברו הנאשמים מאז שבא לידי ביטוי במהלך חייהם ובהעדר הסתבכות נוספת עם החוק. נאשמים 1 ו-2 יבצעו אותו מספר שעות, בשים לב לחומרת המעשה המיחוס לנאשם 2 ועברו הפלילי שאינו מכביד ונאשם 1 שעשה מעשה קל יותר אך באמתחתו עבר מכביד הרבה יותר. נאשם 3 הנעדר עבר פלילי יבצע מספר שעות נמוך קמעא על אף שהעבירה המיחוסת לו היא החמורה ביותר.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה.

26. הכלל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם. "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו" (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פ"ד נ(3) 682 (1996)); רע"פ 1666/05 **סטבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05)). אכן, המחוקק, בסעיף 71א(ב) לחוק, הסמיך את בית המשפט להימנע מהרשעתו של מי שהודה בביצוע עבירה, אם הוא משוכנע, שראוי במקרה מסוים להתחשב בנאשם ולהימנע מהרשעה. ההלכה היא, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה (ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)).

27. צודקת ב"כ המאשימה כי לא מתקיימים במקרה זה התנאים שנקבעו בעניין **כתב** לשם הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה. סוג העבירות המיחוסות לנאשמים אינן כאלו המאפשרות בנסיבות המקרה להימנע מהרשעתם, ולא השתכנעתי כי הרשעתם תפגע פגיעה חמורה בשיקומם. נאשמים 1 ו-2 הורשעו בעברם לא פעם, ובהתייחס לנאשם 2 הרי שהדבר גם לא מנע ממנו לעבוד במקום בו הוא עובד כיום - "מכון התקנים". באשר לנאשם 3, אכן הוא לא הורשע בעברו, אך כאמור, העבירה המיחוסת לו היא החמורה ביותר, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה

שהמחוקק קבע לצדה עונש מינימום, ועל כן בנסיבות העניין האינטרס הציבורי אינו מצדיק את ביטול ההרשעה וודאי מקום בו לא הוצג נזק קונקרטי ממשי. אכן, ייתכנו מקרים חריגים ביותר, בהם תהיה הצדקה להימנע מהרשעה גם בעבירה זו, אך נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי שבהרשעה לבין הנזק שייגרם לנאשם תטה - כאשר מדובר בעבירה מעין זו - באופן מובהק יותר לטובת האינטרס הציבורי מאשר בעבירות אחרות, וההרשעה תבוטל רק כאשר הנזק שייגרם לנאשם יהיה חמור ביותר, או כשמתקיימים נסיבות חריגות במיוחד. מקרה זה אינו בא בגדר מקרים אלו, שכן כאמור, אף לא הוצג נזק קונקרטי ממשי.

28. בשים לב לכל האמור, אני מותיר את הרשעתם של כל הנאשמים על כנן ומשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1 -

א. 200 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 2 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם נאשם 1 יעבור במשך שנתיים מהיום אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איומים.

לנאשם 2 -

א. 200 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם נאשם 2 יעבור במשך שנתיים מהיום אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איומים.

לנאשם 3 -

א. 140 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם נאשם 2 יעבור במשך שנתיים מהיום אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איומים.

ככל שיהיה צורך בשינוי תכנית השל"צ של מי מהנאשמים, שירות המבחן יבצע את השינוי ויודיע על כך לבית המשפט.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

עמוד 6

ניתן היום, ל' שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, במעמד המתייצבים.